

„AZ ISTEN LÉLEK, ÉS AKIK IMÁDJÁK ŐT,
AZOKNAK LÉLEKBEN ÉS IGAZSÁGBAN KELL IMÁDNIUK.”
(Jn 4,24)

KÁLVIN TÉRI LAPOK

A Budapest–Kálvin Téri Református Egyházközség lapja XXVII. évfolyam

– Megjelenik az Úr 2025. esztendejének húsvétján –

HOSSZASABB VESZTESÉGLISTÁINK SZORÍTÁSÁBAN gyakran borúlátássá, panaszkodássá silányítjuk önmagunk és mások életét. A félelem és halál árnyéka ezernyi szállal szövi át létünket. Ösztönösen a halál szempontjából, „*sub specie mortis*” szemléljük az életet. C. G. Jung megállapítása, hogy az emberre nagy hatással van az, ami ellen hadakozik, amitől fél – félelmeinkből fakadó harcaink rányomják bélyegüket életünkre. Világunk több-kevesebb „sikerrel” megannyi módon próbálja figyelmünket elterelni földi életünk mulandóságáról, mégsem tudjuk elkerülni – sebezhető emberi létünkől fakadó – kiszolgáltatottságunkat, életünk végességével való szembenézésünket, hiszen „...*a konok határok kemény tilalom-léce üt... Arcomra pirosan bemázolt csontváz tiltó és bolondos ujjá mutat.*” (Ady: Szent lehetetlenség zsoltárja)

Napjainkban lepel, paraván mögé rejtegetjük a halált, mégis sokakat némit el a félelem, mely megvisel, rémültté, sebzetté tesz. Életutunk folyamán többször is nézünk farkasszemet az elmúlással – keressük a halhatatlanságba vezető utat; keressük emberi létünk, életünk „értelmét”. Félünk a haláltól, a változástól, az ismeretlenbe való zuhanástól; félünk önmagunk, szereteteink elvesztésétől. Emberi életünk határán, a „lenni” vagy „nem lenni” félelmetes feszültségében gyötrő kérdéseinkre nincs emberi válasz! Választ csak attól a Jézus Krisztustól kaphatunk, aki mindannyiunk sorsát felvállalta, és kereszthalálával, dicsőséges feltámadásával, eltörölhetetlen győzelmével megtörte a halál hatalmát. Megannyi terhünket hordozva tekintünk Urunk keresztségére, nagypénteki gyászunkból jussunk el a húsvéti örömré; hogy miközben Istenhez forduló szívvel keressük a miattunk és helyettünk Megfeszítettet, megérintse lelkünket az angyali szó, mert [Az angyal] így szólt: „*Ne féljete! A názáreti Jézust keresitek, akit megfeszítettek? Feltámadt, nincsen itt...*” (Mk 16,6) A félelem és kételkedés terhe alatt szenvedő tanítványoknak is megjelent a Feltámadott (Jn 20,19–29), hogy sebeinek megmutatásával hitelesítse minden tanítását, erőt adva az övéinek, nekünk, ahhoz, hogy a földhözragadtság és félelmek helyett az Istenre emeljük fel tekintetünket, tőle kérjünk, kapjunk erőt, bátorítást. *Mit használ nekünk Krisztus feltámadása?* – kérdezi Heidelbergi Káténk (45.), melyre a válasz:

SÖTÉTSÉGBŐL FÉNYÖZÖNBE

„*Először: feltámadásával legyőzte a halált, hogy minket részesíthesen abban az igazságban (megigazulásban), amelyet nekünk halálával szerzett; másodszor: az Ő ereje most minket is új életre támaszt fel; harmadszor: Krisztus feltámadása a mi dicsőséges feltámadásunknak bizonyos záloga számunkra.*” Új, a halált látó, de azon túltekinteni kész húsvéti látásmódot ad nekünk az Isten, hogy az élet kihívásaitól való félelmeink, és az elmúlástól való rettegetésünk (Madách: Az ember tragédiája c. drámai költeményében Ádám mondja: „*Csak az a vég! – csak azt tudnám feledni!*”) helyett ne csupán a mának, hanem az örökkévalóságnak éljünk.

A mának élő embert félelmei, ösztönei, indulatai hajtják: életből halál felé tart, nem tud halálból életre menni – érdekektől és félelmektől megkötötten nem tud szeretni, pedig „*aki nem szereti a testvérét, az a halálban van*” (1Jn 3,14/b). Sok reményvesztett ember csak a mának él, ezért ahogy református költőnk, Ady Endre írja „*Most perc-emberkékké dárídója tart...*” mert „*Oththon bolondját járja a világ, / Majmos, zavaros, perces, hittelen, / Nagy, súlyos álmok kiterítve lenn, / Fenn zűrös, olcsó, kis komédiák.*” (...)

Testünket megbetegítő, lelkünket kiégető nyomorúságok fojtogató, sötét légköréből a Feltámadott jelenlétének fényözönébe kell lépnünk, hogy az örök életet, Isten kegyelmi ajándékát át tudjuk venni. Megtehetjük ezt, mert „*Krisztusnak a halálból való feltámadásával Isten kegyelmi ajándéka, az örök élet, belépett ebbe a világba. (...) Isten azért cselekedett így Jézus Krisztusban, hogy mi kivétel nélkül mindnyájan részesülhessünk az örök élet kegyelmi ajándékában.*” (Karl Barth) Nem érhetjük be csupán földi életünkkel, célunk: átmenni halálból életbe. Mindez Jézus Krisztus győzelme által lehetséges, mert „*megtörte a halál erejét, és az evangélium által világosságra hozta az elmúlhatatlan életet.*” (2Tim 1,10) E mostani húsvéti ünnepen is Isten Báránya biztat minket, hogy szenvedésére, áldozatára és feltámadására tekintve bátor szívvel, jó reménységgel járjuk életünk útját; keresztünket hordozva rá tekintünk, várjuk az ő boldog Országát!

KUN ANDRÁS NÁNDOR
lelkész

AFELTÁMADÁS TÉNYE IDEGEN ETTŐL A VILÁGTÓL. NEHEZEN ÉRTHETŐ, NEHEZEN ELKÉPZELHETŐ, NEM ILLIK A MEGSZOKOTT RENDBE, EGYSZERŰEN IDEGEN. Az ember úgy működik, hogy azzal foglalkozik, amit lát. A körülöttünk lévő világ érzékeléséből vonjuk le következtetéseinket, nagyban ez határozza meg életünket. Látunk születést, életet, örömet, küzdelmet, felnövekedést, betegséget, gyógyulást, elmúlást és végül a halált. Ami a látható életen túl van, az idegen. Keresztyénként hitünk vezet át a láthatóból a láthatatlanba. Jézus tanítása, a húsvét valósága, a feltámadott megjelenései és szavai adnak nekünk bizonyosságot – ahogy az ének mondja: „Jézus él, mi is élünk, / A haláltól nem félünk...” (Énekeskönyv 516. dicséret 2. verse). Ahogyan Jézus feltámadt a halálból, úgy lesz a mi feltámadásunk is valósággá. Az örök élet reménysége keresztyén kuriózum, máshol nem megtalálható, egyedi, különleges. A kereső szív belül, valahol nagyon mélyen tudja azt, hogy van tovább, de a választ nem találja rá igazán... A földi élet gyorsan múló idejének tapasztalata csüggeszti azt, aki nem lát tovább; nekünk, hívó lelkeknek a hazaérkezés örömteli közeledtét jelzi. Micsoda gazdagság, milyen többlet ez: hittel és reménnyel tekinteni a jövő felé. Valljuk, hogy bennünket nem az elmúlás vár, hanem az Isten országa.

Tanúságtételünk egyik legkézenfekvőbb alkalma a húsvét. Mi sem úgy születünk, hogy hitben élünk. Istennek kedves volt megszólítani, kihívni, magának jegyezni. Mert egykor idegen voltam, most megismertté lettem.

A hit útján haladva meghoztuk azt a döntést, amivel beléptünk az Isten közösségének helyére. Mi Jézusról, az ő munkájáról, meghívásáról úgy tudunk szólni, mint akinek első kézből van tapasztalata. Krisztus gyermekeiként nem vagyunk többé idegenek, jövevények, hanem örökösök vagyunk Isten országában.

Húsvétkor az anyagi szót mi is tovább kiáltjuk: Feltámadt! („Miért keresitek a holtak között az élő? Nincsen itt, hanem feltámadt.” Lk 24,5–6.). Felkiáltásunk nem kioktatás, nem a „bezzeg én már tudom” lenéző lelkülete, sokkal inkább a szelíd lélekmentésre való felhívás. Keresztyénnek lenni, a feltámadást hirdetni meghívás Isten közösségébe.

Nem csak húsvétkor halljuk és kiáltjuk tovább az anyagi szót, mert vasárnapjainkat így is hívjuk: az Úr napja, azaz Jézus feltámadását ünnepeljünk. Minden vasárnap bekapcsol a húsvét örömeibe. A feltámadott Krisztus visszavárása, Isten eljövendő országának a bizonyossága formálja hitünket és látásunkat igekalkalmainkon.

Igy szeretném összefoglalni azokat az alkalmakat, melyek által részesülhetünk Isten igéjének áldásában. Olyan ez számomra, mint egy szépen megterített asztal, mely lehetőséget ad arra, hogy mindenki a számára megfelelő vegye el a megfelelő időben. Egy dolog nem kérdés: hogy Isten igéje számunkra a táplálék. **Vasárnapi istentiszteletek** 10 és 18 óra, **gyülekezeti bibliaóra** csütörtök 18 óra, **irodalmi bibliakör** kedd 17 óra, **zsoltáros imakör** kedd 18 óra (heti váltásokban), **iffúsági óra** hétfő 18 óra (hetente), **egyetemi kör** vasárnap 19 óra (kéthetente), **nőszövetségi bibliaóra** péntek 18 óra (havonta), **férfikör** szerda 18 óra (havonta), **házaspárkör** kéthavonta. **Reggeli imádság** szerda 6:30 a nagyobb ünnepeket megelőző hetekben

(nagybőjtben, pünkösd előtt, reformáció havában, advent idején), nyári időben **kétnyelvű istentisztelet** csütörtök 17 óra, **vesperás istentiszteletek** a kórus szolgálatával (havonta egy vasárnap este), **úrvacsorás istentisztelet** minden hónap utolsó vasárnapján és ünnepeinken. A fenti alkalmak sokasága az éneken mondott asztali áldás imádságát juttatja eszembe: „Az asztal terítve immár minden kész. Gazdagon terített az Atyai kéz. Jóságát lássátok és izleljétek, Mit Ő adott hálás szívvel vegyétek.” Bízatlak titeket, gyertek, hálás szívvel vegyétek az igét!

Nagy öröm a gyülekezetben, hogy az elmúlt hónapokban öt felnőtt tett **konfirmációs fogadalmat** templomunkban. A felkészülés után bizonyosságot tettek hitükről, elkötelezték magukat Krisztus követésére, az egyház szolgálatára. Ez az ünnep fontos volt a konfirmálók és a közösség számára is. Az elköteleződés öröme az egyik oldalon, a befogadás hálája a másikon. Ez az, amikor az idegenből örökös lesz Krisztus befogadó kegyelme által. Jó látni, hogy hitben, **lélekben is újul, frissül a közösség.**

Szeretnék tájékoztatást adni a **felújítási munkákról** is. Március és április hónapban elkészült a templom melletti, eddig nem használt **udvarrész felújítása**. Ezt a területet birtokba véve méltó helyet kapott az istentisztelet után a **gyülekezeti kávézás** (minden hó első vasárnapja), a tervezett **nyári napközis táborunk** gyermek-foglalkozásai és **egyéb szabadtéri programok**. Itt került kialakítása az a hét állomásból álló **imaséta**, mely bevezeti a hozzánk érkezőket a templomudvarra és a történelmi emlékhelyként nyilvántartott **műemlék kriptába**. A gyülekezet történetéről **tájékoztató táblák** kerültek ki. A megvalósításhoz a forrás állami pályázatból érkezett. E közösségi tér ünnepi megnyitója és birtokba vétele május 4-én, az anyák napi istentisztelet után lesz.

Elkezdődött a **parókia** felújításának tervezési munkája is. Folyamatban van az **új lelkészi hivatal kialakítása a gyülekezeti házunk első emeletén**. A lelkészi lakás felújítása tervezési fázisban van. Mindezek a munkák közegyházi támogatással és az egyházközség saját forrásaiból készülnek el.

Egyházközségünk **anyagi fenntartása** az egyháztagok feladata. Bevezettük a **bankkártyás adakozást** a templomi istentiszteleten és a **gyülekezet honlapján keresztül is** lehet már bankkártyával **egyházfenntartói járulékot fizetni, adományt tenni**. Pénzbeli hozzájárulásainkat, adományainkat hálááldozatnak is nevezzük. A kifejezés szól a hálánkról, mértéke nincs összességében meghatározva (lehet a bevételünk 1%-a) Fontos, hogy egyházközségünk kiadásai havi rendszerességgel kerülnek kifizetésre (pl. lelkészi javadalmak, rezsiköltségek). Ezért kérjük Testvéreinket, hogy **egyházfenntartói járulékukat** is havi rendszerességgel juttassák el nekünk. Javasoljuk, hogy állítsanak be rendszeres, havi banki átutalást. Számlaszámunk: 11707024-20107972 (közleménybe kell írni a befizető nevét, címét). **Köszönjük!** Egyházközségünk alkalmairól gyülekezőnk weboldalán (kalvinteriref.hu) és Facebook oldalán is lehet tájékozódni (<https://www.facebook.com/kalvinteriref.bp>).

Szeretettel hívjuk és várjuk Testvéreinket a Budapest–Kálvin Téri Református Egyházközség istentiszteleteire, egyéb alkalmaira. Áldott húsvétot kívánok!

SZABÓ FERENC
lelkipásztor

VALÓBAN AZ IS BOLOND, AKI POÉTÁVÁ LESZ MAGYARORSZÁGON?

Egy gyülekezeti főgondnok gondolatai
a 2025. március 8-i egyházkerületi főgondnoki értekezleten

Az egyházkerületben szolgáló főgondnokok előtt a hit igazságainak és parancsainak logikusan következtető, személyes megfontolásával volt megkísérelt minél teljesebb kép megrajzolása egy gyülekezeti főgondnok Kálvin téri lelki és anyagi sáfárságának kihívásairól: 2023-ban úgy vált indokolttá személyesen is számvetés a teljes jogú egyháztagságból, a betöltött egyházkerületi tisztségből fakadó felelősséggel, ahogy Kálvin figyelmeztetése akkor is változatlan volt: „(...) *hanem az, aki egy helyre elhivatott, ne gondolkodjék maga máshova elköltözéséről, sem amint azt magára hasznosnak találja, ne keresse az onnan való elszabadulást (...).*”

Az egyházközségi egyházkerületi hullámvölgye utáni kihívások kérdéseire a lelkészválasztást 2022-től előkészítő folyamat lezárásával úgy kellett helyénvaló válaszokat találni, ahogy azokkal felszámolható lehetett a bizalomhiány és bizalomvesztés állapota; a nyitottságnak kellett felváltani a bezárt-ságot; a lelki és anyagi tartalékokkal újra kellett töltekezni; helyre kellett állítani az egyházkerületi egyensúlyt és egy-séget a presbitérium képviselői és a presbiterek között; meg kellett fogalmazni az egyházközségi egyházkerületi vitás kérdéseinek valós válaszait; immár a jó irányba mutató indulatoknak kellett uralni a szerepét betölteni akaró egyházkerületi szolgálatot. Kálvin tanítását követve így kellett valakinek a főgondnoki tisztséget vállalni, hiszen „*nem nagyravágyásból, nem kapzsizásból és nem más valami kívánságból, hanem Isten iránt való igaz félelemből és az egyház felépítésére való igyekezetből fogadjuk el a felajánlott tiszte.*”

A főgondnok csak egyike a presbitereknek, a megválasztása nem egy személy érdemeinek elismerését jelenti, hanem olyan többletterhek és törvényekkel telepített felelősség egy presbiter általi felvállalását, amelyek nélkül presbitériumi keretek között nem kormányozható egy egyházközség. A főgondnok nem egy „vezető tisztségviselő”, mint ahogy önmagában a gyülekezet lelkipásztora sem úgynevezett egyházközségi vezető, hanem a gyülekezet „pásztor tanítója”, az egyházközséget vezető presbitérium „tanító presbiter” tagja. A presbiterek így együtt az egyházközség lelki és anyagi javainak sáfárai, a felelős irányítók, de ezt a feladatukat egy közösségben, a megszervezett presbitériumban tudják csak ellátni. A presbiter-főgondnok és a „tanító presbiter-pásztor tanító” együtt csak megszervezi, előkészíti a presbitériumi egyházkerületi feltételeit.

A főgondnoki megválasztásával e tisztségviselő presbiter is a legitimitását közvetlenül a legfőbb egyházközségi egyházkerületi szervtől származtatja. A rendszeres, az istentiszteleti alkalmak hirdetéseinek keretében elhangzó főgondnoki beszámoló, összegzések rendeltetése az egyházközségben is az egyházat elsődlegesen kormányzó egyháztagok tájékoztatása egy-egy időszakra visszatekintve a presbitériumi kormányzás állapotáról és eredményeiről.

Az egyházközségi vagyongazdálkodás világi jogi feladatkioldozásához kötötten szükség volt egy kereskedelmi típusú szemléletváltásra, az egyházközségi szerződéses jogok megvédésére is, hiszen „*bármilyen vagyona van is az egyháznak akár földbirtok-*

ban, akár pénzben, az mind a szegények öröksége.” Ez tartalma szerint egy bizalmi vagyongazdálkodás is.

A Kálvin téri főgondnoki szolgálat középpontjában álló, hogy alkotmányos rendjével a presbiterek az egyházközség vezetői, felelős irányítói. Presbiterekké teljes jogú egyháztagok választ-hatók. Kihívás maradt a teljes jogú egyháztagok mellett a gyülekezeti alkalmakon résztvevő további egyháztagok megszólítása azért, hogy vállalják fel a teljes jogú egyháztagsággal járó felelősséget – ez Krisztussal szembeni adósság törlesztése is.

Az Egyház a sáfártól megkívánt hűséggel gondoskodik arról, hogy a gazdálkodás mindenhol és mindenkor ékes rendben történjen, de a törvényes felelősség e rendért kiemelten a presbitérium két szolgáló tagját, a „tanító presbiter-pásztor tanítót” és a presbiter-főgondnokot terheli... Akár logikusnak is tűnhet a kérdés: egy világi fejjel felelősen gondolkodó nem indokoltan fontolja meg háromszor is, vállalhat-e ennyi és ekkora felelősséget hétköznapi hívő emberként? Vagy tényleg bolondnak kell lenni, hogy poétává váljon az ember?

A Kálvin téri szolgálatával főgondnoki feladat lett Isten vezetését keresve annak az egységnek a munkálása a szolgáló közösségben, ami valóban segíti minél jobb döntések megszületését. Így kellett vállalni részt az egyházközség, a presbitérium, a gyülekezet képviselőiben. Indokolt, hogy a lelkipásztor és a főgondnok megbízzanak egymásban. A főgondnok a mindig a gyülekezeti lelkipásztor mellett álló társ, de nem egyedül, hanem a gondnokságával egy közösségben. Ez a Kálvin téren az úgynevezett „társfőgondnokság” a ténylegességével.

Szükséges lett a bizalom erősítése az egyházközségi szolgáló közösség egészében. A Kálvin téri megújulás alapja csakis a szereteten alapulóan elért egység lehetett. A megújuláshoz nem volt szükség egyházközségi konferenciára, elegendő volt az, hogy figyeljünk egymásra, megértsük egymást, de ami a legfontosabb: szeressük egymást.

A főgondnoki szolgálat nem a világ bolondjává válás lesz akkor, ha sikerül az igazság hatalmának védelmi vonalát úgy a gyülekezeti hajó köré építeni, ahogy egyébként egyedül az képes csak megvédeni a testvéri közösséget a világi hatalmi tényezők igazságának csalárdságaival megtöltött torpedóktól. Ezt is jelenti a Krisztus bolondjává válás boldogsága.

Ahogy viszont a teljes jogúsággal minősített egyháztagság sem a valamivel többhöz jutást jelenti, ugyanúgy kizárólag a teherhordásban és felelősségvállalásban előljárást jeleníti meg a főgondnoki tisztség elvállalása, a lemondásokkal, vívódásokkal, időzavarokkal, lelkiismereti számonkérésekkel, de ha ezzel egy gyülekezeti hajó a nagyvívű konferenciák hajózási tervei nélkül is, pusztán a szeretetközösség erejével a Megújulás-szoroson átkormányozható lesz a nagy vizekre, s így fenntartható marad a süllyedő világhajó mentőcsónakjaként, akkor mindent megelégtető érzés lesz kimondani, Vörösmarty Gondolataival újra szabadon élve: Előttünk egy egyházközségnek sorsa állt, de azt kivívtuk a mély süllyedésből, s a lelki harcok tiszta sugaránál olyan magasra tettük, ahogy azt lehetett, ezért mondhatjuk térvén őseink porához: köszönjük élet áldomásodat, ez jó mulatság, férfimunka volt.

JUHÁSZ CSABA DR.
főgondnok

ADÓ 1+1% FELAJÁNLÁS

Gyülekezetünk alapítványának, a **Kálvin Tér Alapítvány**-nak fő céljai: a gyülekezeti élet szociális, művelődési költségeihez való közvetlen hozzájárulás, továbbá az egyház-község anyagi eszközeinek, forrásainak bővítése. A befolyt összegből finanszírozhatjuk többek között nyári gyermek-táborunk költségeit, és templomunk működési, karbantartási költségeit is. Természetesen nem felejtkezhetünk el karitatív küldetésünkről sem, ennek keretében az alapítvány továbbra is támogatja nehézsorsú, tehetséges, gyülekezetbe járó diákokat. Az adótörvény lehetőséget ad arra, hogy a már levont vagy befizetett személyi jövedelemadó kétszer 1%-át valamilyen jótékony célra irányíthassa az adózó. Szeretettel kérjük Önöket, éljenek ezzel a lehetőséggel ebben az évben is, miként az előző évben is sokan tették.

Alapítványunk adószáma – 18053230-1-43

**és a Magyarországi Református Egyház
technikai száma – 0066**

Kérjük, céljaink megvalósítása érdekében támogasson bennünket! Felajánlását tehet alapítványunk számlájára történő közvetlen befizetéssel is, az alapítvány számlaszáma: 11709002-20082491

NAPKÖZIS NYÁRI TÁBOR

2025. július 21–25.

Szeretettel várjuk az 1–8. osztályos, hittanos korosztályt.

Részvételi díj: 15.000,- Ft

Jelentkezés: kalvinteriref.hu/hittantabor

Szervező:

Budapest–Kálvin Téri Református Egyházközség

A XX. REFORMÁTUS ZENEI FESZTIVÁL PROGRAMJAI TEMPLOMUNKBAN

Május 30. péntek: 13.30 - református iskolák diákjainak gálakonzertje; 21.30 - késő esti zenés áhítat.
Május 31. szombat: 14.00 - orgonamaraton - mesterek és tanítványok; 18.00 - a magyar irodalom legszebb istenes versei. További információk: rzf.reformatus.hu

*Minden kedves Testvérünknek Isten áldásával
kegyelemben gazdag, a feltámadás örömhírében boldog
húsvéti ünnepeket kívánunk szeretettel:
a gyülekezetben szolgáló lelkészek és presbiterek*

ÜNNEPI ISTENTISZTELETI REND

Április 17-én, nagycsütörtökön
este 6 órakor úrvacsorával egybekötött
istentiszteletet tartunk.

Április 18-án, nagypénteken
délután 10 órakor és este 6 órakor
úrvacsorával egybekötött istentiszteletekre
hívjuk Testvéreinket.

Április 20-án, húsvétvasárnap
délután 10 órakor és este 6 órakor
úrvacsorával egybekötött istentiszteletekre
várjuk Testvéreinket.

Április 21-én, húsvéthétfőn
délután 10 órakor
úrvacsorával egybekötött istentiszteletre, majd
este 6 órakor orgonazenés
ünneprázó istentiszteletre hívjuk Testvéreinket!

A LEKÉSZI HIVATAL ÜGYELETI RENDJE:

hétfő: 10–13, kedd 9–12 és csütörtök: 14–17
Egyházközségünk – interneten elérhető – honlapján, a
www.kalvinteriref.hu
címen naprakész tájékoztatás olvasható!

KÁLVIN TÉRI LAPOK

A Budapest–Kálvin Téri Református Egyházközség lapja.

Felelős szerkesztő (laptervezés, tördelés):
Kun András Nándor lelkész

Felelős kiadó:
Szabó Ferenc lelkipásztor

Azoktól, akik szívesen olvassák kiadványunkat, lapunk
kiadásának költségeire adományokat fogadunk el.

Budapest–Kálvin Téri Református Egyházközség
Lelkészi Hivatala

1091 Budapest, Kálvin tér 7/a

Telefon: +36 30 632 07 89 vagy 06 30 632 07 89

Honlap:

www.kalvinteriref.hu

E-mail:

budapest-kalvin.ter@reformatus.hu

Készült a LEANTEL Press Kft. Nyomdájában

Felelős vezető: **Kiss Endre**